వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

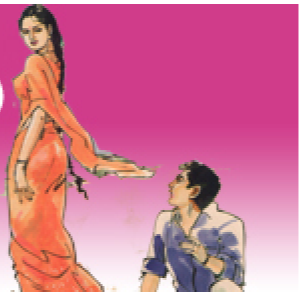

(గత సంచిక తరువాయి)

20

వాసవి దీర్ఘంగా ఏదో చదువుకొంటున్నది.

"అమ్మగారూ" శంకర్ మెల్లిగా పిలిచాడు.

"ఏమిట్రా?" అంది వాసవి పుస్తకంలోంచి తల తిప్పకుండానే.

"మరి..మరి.. మనైవి అంటే "భార్య" అని అర్థం అన్నాడు వాడు.

వాసవి నవ్వి వాడికేసి చూసింది. వాడిచేతిలో "ముప్పయిరోజుల్లో తమిళ భాష" అనే పుస్తకం వుంది.

"ఎక్కడ సంపాదించావురా అది?" అంది వాసవి చిరునవ్వుతో. కొత్త సెక్రటరీగారు తమిళం నేర్చుకోటానికి నాలుగయిదు పుస్తకాలు కొనుక్కున్నారమ్మా. ఇవ్వాళ ఆయన గది శుభ్రం చేస్తూ చూసాను. నేనూ నేర్చుకుంటానంటే తీసికెళ్ళమన్నారు" అన్నాడు గబగబా.

అనంత్ పట్టుదల ఆమెకి తెలుసు. ఏదైనా నేర్చుకోవాలని అనుకోవడం చాలు అమలు జరుపేస్తాడు. విద్య విషయంలో అతని పట్టుదల మెచ్చదగినది. ఒక విధంగా శారదా తనయుడతను.

"బాగానేవుంది. ఆ నేర్చుకునేదేదో భార్యతోనే మొదలు పెట్టావన్నమాట" అంది వాసవి నవ్వుతూ కవ్విస్తున్నట్లుగా.

శంకర్ బుగ్గలు సిగ్గుతో ఎర్రబడ్డాయి. పెద్దపెద్ద కళ్ళు బరువుగా వాలిపోయాయి.

"ఎందుకురా అంత సిగ్గు. పెళ్ళిచేసుకోవా?" అంది వాసవి ఇంకా రెట్టిస్తూ.

శంకర్ యిబ్బందిగా కదిలాడు. "పోండమ్మా" అన్నాడు సిగ్గుగా.

వాసవికి వాడి సిగ్గు చూడముచ్చటగా వుంది. తామర తూడులా సున్నితంగా వున్న వీడు మరో నాలుగేళ్ళలో హీరో అవుతాడు. ఏ హీరోయిన్నో వుద్ధరిస్తాడు అనుకుంది తమాషాగా.

"సరే అసలు సంగతి చెప్పు" అంది వాసవి వాణ్ణింక ఏడ్పించడానికి యిష్టంలేనట్లు.

"నిన్న...నిన్న...ముత్తు చెప్పలేదూ" అన్నాడు శంకర్ ఉత్సాహంగా.

"ఏ సంగతి?" వాసవి పరధ్యానంగా అడిగింది.

"అదే ఫోటోలో అమ్మాయి గురించి. అంటే ఆ అమ్మాయి 'భార్య'న్న మాట"

వాసవికి వాడిమాటలు నవ్వు తెప్పించాయి.

"చాలా గొప్ప సంగతి కనిపెట్టావ్. ఆ అమ్మాయి ఆ ఫోటోలో వున్న వ్యక్తికి భార్యన్న సంగతి మాకెవ్వరికీ తెలియదు" అంది నవ్వుతూ.

శంకర్ ముఖం చిన్నబోయింది.

వాడు పుస్తకం గబగబా రెండుసార్లు తిప్పి "మొదల్ అంటే మొదటి అని అర్థం అంటే ఆమె మొదటి భార్య" అన్నాడు వాసవికేసి కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూస్తూ.

వాసవి భ్రుకుటి ముడుచుకుంది.

"ఎవరికి?" అంది కటువుగా.

"అయ్యగారికి" అన్నాడు శంకర్ భయంగా వాసవికేసి చూస్తూ.

వాసవి వాడివేపు అగ్నిశిఖలా చూసింది.

ఆమె చూపులకి శంకర్‌లో వణుకు పుట్టుకొచ్చింది.

"అంటే.. అంటే ఏ అయ్యగారో సరిగ్గా తెలియదు" అన్నాడు హీనస్వరంతో.

వాసవి వాడి చేతిలోని ఫోటో లాక్కుంది.

ఆ ఫోటో ఒక వేపు బాగా కాలిపోయింది. ఆ అమ్మాయి ముఖం కూడా బాగా పొగచూరి వుంది.

శంకర్ ఈలోపున క్రిందకి పరిగెత్తాడు.

వాసవి ఆ సంగతి గమనించలేదు.

ఆమె అంతరంగంలో ఒకే ఒక జవాబు దొరకని ప్రశ్న.

ఆ అయ్యగారు ఎవరు?

ఆ ఫోటో ఎవరిది?

కొంపతీసి ...కొంపతీసి అతను జగదీష్ కాదు కదా? ఆమె శరీరమంతా ఒక రకమైన ఉద్వేగానికి లోనై చలిజ్వరం వచ్చినట్లు వణకసాగింది.

సరిగ్గా అప్పుడే శంకర్ మళ్ళీపైకొచ్చాడు. వాడివెనుక ముత్తు నిర్లిప్తంగా.

వాసవికి అర్థమయ్యింది వాడు ముత్తుని ఎందుకు పైకి తీసుకొచ్చాడో. ఏ ప్రశ్ననయితే గబగబా అడిగి తన అనుమానం తీర్చుకోవాలనుకుందో ఆ ప్రశ్న ఆమె గొంతులో లుంగచుట్టుకుపోయి బయటకి రానని మొరాయిస్తోంది.

ఆమె ఫోటో వైపు ముత్తువైపు శంకర్ వైపు మార్చి మార్చి పిచ్చిదానిలా చూసింది.

"ఎన్నామ్మా? కుపిటింగళా?" అంది ముత్తు నిదానంగా. వాసవి ఆ ఫోటోని కసిగా ముత్తువేపు విసిరేసింది.

శంకర్ గబుక్కున ఆ ఫోటో అందుకున్నాడు.

ముత్తు శంకర్ వేపు చూసింది.

శంకర్ కళ్ళు దించుకున్నాడు.

ముత్తు మరో రెండు నిముషాలు నిలబడి మెల్లిగా వెనుదిరిగింది.

ఆమె మెట్లవేపు వెళ్తోంటే శంకర్ కూడా ఆ ఫోటో చంకలో పెట్టుకుని ఆమెని అనుసరించాడు.

"ముత్తూ" వాసవి గర్జించినట్లు పిలిచింది.

ముత్తుతోపాటు శంకర్ కూడా ఆమె పెట్టిన కేకకి ఉలిక్కిపడ్డారు.

వాసవి గబగబా అడుగులేస్తూ వాళ్ళిద్దరి దగ్గరికి వచ్చింది.

ఆమె వస్తున్న తీరు చూపుల్లో ఆవేశం నడకలో ఉద్వేగం, శరీరంలో వణుకు. కొంపదీసి ఆమె మళ్ళీ చావగొడుతుందా? అని భయం వేసింది శంకర్‌కి.

మంత్రించినట్లుగా వాళ్ళిద్దరూ అలాగే నిలబడిపోయారు. వాసవి శంకర్ నుండి ఆ ఫోటోని స్వరున లాక్కుంది.

ఆ వెంటనే ముత్తువైపు తీవ్రంగా చూస్తూ "ఇది ఎవరిది? ఈ ఫోటోవున్న అయ్యగారెవరు?" అంది కాలిపోయిన భాగాన్ని చూపిస్తూ.

ముత్తు వాసవివైపు అదోలా చూసింది.

ఆమె వెంటనే జవాబు చెప్పకపోవడం వాసవికి భరించలేనిదిగా వుంది.

శంకర్ భయంగా ముత్తు భుజాలు పట్టుకుని "చొల్లుంగో ఉనక్కి ఒన్రుమ్ బయమిల్లే" అన్నాడు.

ముత్తు వాసవివైపు జాలిగా చూసి కిటికి వేపు వ్రేలు పెట్టి చూపించింది.

వాసవి శంకర్ ఆత్రుతగా చూసారటువైపు.

సరిగ్గా ఆ కిటికీలోంచి ఎదురుగోడకి తగిలించివున్న బస్ట్‌సైజు ఫోటోమీద పడింది వాళ్ళ దృష్టి.

ఆ ఫోటోలో నవ్వుతూ జగదీష్

వాసవికి సర్వజగత్తూ తిరిగిపోతూ కనిపించింది. ఎదురుగా కనిపిస్తున్న జగదీష్ రూపం వికృతంగా భయంకరంగా నవ్వుతోంది.

ఆమె వెంటనే వేడిసోకిన వెన్నముద్దలా క్రిందకి జారిపోయింది.

ముత్తు పరిస్థితి గ్రహించి ఆమెని తటాలున పట్టుకుని వడిలో పడుకోబెట్టుకుని "శంకర్ సెక్రటరీ అయ్యకి కూపిడువా?" అంది.

శంకర్ గబగబా క్రిందకి పరిగెత్తుతుంటే ఎదురయ్యాడు అనంత్.

"ఏం జరిగింది?" అన్నాడు గాభరాగా.

"అమ్మగారు పడిపోయారు" అన్నాడు శంకర్ గబగబా.

అనంత్ చేతిలోని ఫైలు శంకర్‌కి అందించి ఒక్క వూపున మెట్లెక్కేసాడు.

అక్కడ వాసవి ప్రాణం లేని మనిషిలా ముత్తు ఒడిలో సోలిపోయి వుంది.

"ఏమయింది?" అన్నాడు అనంత్ వాసవి నాడి చూస్తూ.

ఎవరూ జవాబు చెప్పలేదు.

అనంత్ వాళ్ళిద్దరి వైపూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "ఏం జరిగిందంటే మాట్లాడరేం?" అన్నాడు రెట్టిస్తున్నట్లుగా.

"ఏం జరగలేదు సార్. అమ్మగారు యిక్కడ కొచ్చిన దగ్గర్నుండీ అలాగే వుంటున్నారు. ఈ ఫోటో చూసి ఈ ఫోటో చూసి" అంటూ ఆగిపోయాడు శంకర్.

"ఈ ఫోటో చూసి?" అనంత్ అనుమానంగా ఆ ఫోటోని చేతిలోకి తీసుకుని అడిగాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే జగదీష్ కారు తాళాలు త్రిప్పుతూ పైకొచ్చి అందరి వేపూ ఆశ్చర్యంగా చూసాడు.

"వ్వాట్! వాసవికేం జరిగింది?" అన్నాడు కంగారుగా.

"అమంగారు పడిపోయారు సార్" అన్నాడు శంకర్.

జగదీష్ వాసవిని ఎత్తుకుని గదిలోకి తీసుకెళ్ళి బెడ్ మీద పడుకోపెట్టి ఫాన్ వేసాడు.

"డాక్టరుకి ఫోన్ చెయ్యమంటారా?" అడిగాడు అనంత్ వినయంగా.

"వద్దు. అంతా సర్దుకుంటుంది" అన్నాడు జగదీష్. అతని చూపులు అనంత్ చేతిలోని ఫోటోమీదనే వున్నాయి.

ఆ ఫోటో చూడగానే అతను బిగుసుకున్నట్లయిపోయాడు.

"సార్.. ఈ ఫోటో చూసి మేడమ్" అంటూ ఆగాడు అనంత్.

జగదీష్ అప్పుడే చూస్తున్నట్లుగా ఫొటోవేపు చూసి ఏముంది? అందులో. వాసవికిది మామూలే. ఆమెకి హిస్టీరియా వుందని నా అనుమానం" అంటూ నిర్లక్ష్యంగా దాన్ని రెండుముక్కలుగా చింపి బాల్కనీలోంచి విసిరేసాడు.

అనంత్ కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

"వ్వాట్? వాసవికి హిస్టీరియా?" అన్నాడు గబుక్కున.

జగదీష్ విశాలమైన కళ్ళు అతనివేపు తిరిగాయి.

అప్పుడర్థమైంది అనంత్‌కి తను చేసిన పొరపాటు.

అతని తల వంగింది.

"సారీ సర్! వెరీ సారీ" అన్నాడు మెల్లిగా.

జగదీష్ అనంత్ దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

"డజన్ట్ మేటర్" అన్నాడు అతని భుజమ్మీద చెయ్యివేసి. "థాంక్ యూ సర్" అంటూ అనంత్ అక్కడినుండి కదిలి వెళ్ళిపోతుంటే జగదీష్ అతన్నే పరీక్షగా చూడటం అనంత్‌కి తెలియదు.

ఆ గదిలో అదోలాంటి నిశ్శబ్దం.

జగదీష్ మంచం కొసన కూర్చుని వాసవివైపు చూసాడు. వాసవి పక్కకి తిరిగి పడుకుంది.

ఏక బిగిని ఏడ్వటం వల్ల ఆమె కళ్ళు ఎర్రబడి ఉబ్బివున్నాయి. జగదీష్ మెల్లిగా తన చేతిని ఆమె నడుం మీదుగ వేసి "వాసూ" అన్నాడు లాలనగా.

వాసవి ఆ చేతిని అతివేగంగా విసిరికొట్టింది.

జగదీష్ పెదవులపై సన్నని హాసరేఖ మెరిసి మాయమయ్యింది.

"ఏమిటిది? చిన్నపిల్లలా? నువ్వు చదువుకున్నదానివి. అన్నీ తెలిసినదానివి. అతిమామూలు సామాన్య గృహిణిలా పనివాళ్ళముందు సీన్ క్రియేట్ చెయ్యడం నీకు బాగుందా?" అన్నాడు మెల్లిగా.

వాసవి చివ్వున వెనక్కు తిరిగింది.

ఆమె కళ్ళనుండి జారిపడుతోన్న నిప్పుకణాల వేడిమికి తట్టుకోలేనట్లు పక్క చూపులు చూసాడు జగదీష్.

"నేను పనివాళ్ళముందు సీన్ క్రియేట్ చేస్తున్నానా? బాగుంది చాలా బాగుంది. మీరు పనివాళ్ళముందు నడిపిన చరిత్ర మాత్రం చాలా ఉదాత్తమైంది కదూ" అంది వాసవి.

ఆమె గొంతులో ధ్వనిస్తోన్న హేళనకి తట్టుకోలేనట్లు కనురెప్పలు తాటించాడు జగదీష్.

అతని ముఖం గంభీరంగా మారిపోయింది.

మంచమ్మీదనుండి లేచి గదిలో పచార్లు చెయ్యసాగాడు.

వాసవి కళ్ళలోంచి మళ్ళీ నీళ్ళు చిప్పిల్లాయి. ఆమె ఏడుస్తున్నట్లుగా ఆమె భుజాలు కదులుతోంటే నిస్సహాయంగా ఆమెవేపు చూసాడు జగదీష్.

"నీకేం చెప్పాలో ఎలా చెప్పాలో నాకు తెలియడంలేదు. నువ్వు విన్నది చూసింది అబద్ధం అనను. నిజమే నాకు ముందొక వివాహం జరిగింది. ఆమె చనిపోయింది. ఆ తర్వాత నిన్ను వివాహం చేసుకోవడం జరిగింది. ఇందువల్ల నీకొచ్చిన నష్టం ఏమిటో? నేను నిన్ను చేసిన మోసం ఏమిటో నాకు అంతుపట్టడంలేదు" అన్నాడు ఆవేశంగా.

వాసవి దుఃఖం ఆగింది.

ఆమె విసురుగా మంచమ్మీదనుండి లేచి కూర్చుంది.

"ఇందులో మోసంలేదని మిమ్మల్ని మీరు సమర్ధించుకోగానే సరిపోలేదు. గల్లాపెట్టెముందు పెట్టుకుని లాభనష్టాలు బేరీజు వేసుకునే మీలాంటి డబ్బు మనుష్యులకి నాకొచ్చిన నష్టం ఏమిటో చెప్పినా అర్థంకాదు. మగవాడు ఎలాగ తనకు రాబోయే భార్య వుండాలని కలలు కంటాడో అలాగే ఆడది కూడా తనకొచ్చే భర్త వుండాలని ఆశపడుతుంది. ఈ పురుషాధిక్యత ప్రపంచానికి ఆడమనసు అర్థంకానిది. కాని ఆడదికూడ తన భర్త తన ఒక్కడికే పరిమితి కావాలని తననే ప్రేమించాలని పవిత్రమయిన దాంపత్య అనుభవాన్ని తననుండే పొందాలని కోరుకుంటుందని మీ మగవాళ్ళలో ఎంతమందికి తెలుసు. తెలిసినా ఆ నిజాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తుంది మీలోని అహం. కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని వదిలి ఇతరులతో కామకలాపాలు తీర్చుకుని పెద్దమనుష్యులుగా యిల్లుచేరే మీరు పెళ్ళిమీద పెళ్ళి చేసుకుని రకరకాల రుచులకోసం పక్కదారులు పట్టే మీరు తమచేతికందని ఆడదానిమీద నీచ ప్రచారాలు చేసి కసి తీర్చుకునే మీరు మీకేం తెలుసండి నేను పొందిన నష్టం" వాసవి ఆవేశం చూసి బొమ్మలా నిలబడిపోయాడు జగదీష్.

"నాకర్థమవుతోంది నీ బాధ. కానీ మగవాడిననే అహంకారంతో నేను నిన్న మోసం చెయ్యలేదు. అసలిది మోసం అనికూడా నేను అనుకోలేదు. మగవాళ్ళమీద నువ్వు చేసిన అభియోగాన్ని ఖండించను. కానీ ఆ మగవాళ్ళలో నన్నుకూడా జమ చెయ్యడమే నాకు బాధ కలిగిస్తోన్న విషయం నిజమే. ఆడదికూడా మగాడిలానే ఆశిస్తుందన్న విషయం నాకు లేదు. కానీ నువ్వు నమ్మినా నమ్మకపోయినా చెప్పేతీరాలి నాకు అంతకు ముందు పెళ్ళయిన మాట నిజమే. కానీ నాకు కూడా అయిమీన్ ఆ పవిత్ర దాంపత్య సుఖం నీలాగే అనుభవానికి రానిది" ఆ మాటలు పూర్తిచేసి అతను ముఖం పక్కకి తిప్పుకున్నాడు.

వాసవి అతనివేపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"అతను చెబుతున్నది నిజమేనా? నమ్మదగ్గ విషయమేనా?" అర్థం కావటంలేదు వాసవికి.

అంతలోనే తన పరిస్థితి గుర్తొచ్చిందామెకు.

తనని మాత్రం ఎవరు నమ్ముతారు. వివాహమయిన ఈ ఆరునెలల కాలంలో తమ మధ్య దూరం అలాగే వుండిపోయిందంటే?

ఆమె మనసునిండా ఏవేవో అనుమానాలు?

కానీ తనకు కావాల్సింది అతనికి తన మొదటి భార్యతో అనుభవం వుందా లేదన్నది కాదు.

అతనికి అంతకు ముందొక వివాహం జరిగిన సంగతి తనకి తెలియబర్చకపోవడం.

"ఏది ఏమయినా నన్ను నేను సమర్థించుకో లేకుండా వున్నాను. పెళ్ళికిముందే ఈ విషయం నాకు మీరు తెలియబర్చకపోవడం నేను సీరియస్‌గానే తీసుకుంటున్నాను" అంది వాసవి గద్గదంగా.

జగదీష్ ఆమె వేపు నిదానంగా చూసాడు. "అసలు నువ్వా అవకాశం యిచ్చావా? గుర్తు తెచ్చుకో. పెళ్ళిచూపులే వద్దన్న నీకు ఈ సంగతులన్నీ ఎలా చెప్పాలి?" అన్నాడు జగదీష్.

అతని గొంతులో పెరుగుతోన్న తీవ్రతని కనిపెట్టింది వాసవి. ఆమె కనుబొమ్మలు కూడా ఒకలాంటి కోపంతో ముడుచుకున్నాయి.

"కనీసం మా డాడీకయినా మీరు చెప్పివుండొచ్చుగా?" అంది విసురుగా.

జగదీష్ ఆమె వేపు కోపంగా చూసాడు.

"ఈ విషయాలన్నీ మీడాడీకి పెళ్ళికి ముందే తెలుసు. మీ తండ్రీ కూతుళ్ళిద్దరూ వాటిగురించి తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించకపోవడం నాపొరపాటు కాదు" అన్నాడు అంతే విసురుగా.

వాసవి దిమ్మెరబోయినట్లు చూసింది.

"వ్వాట్ ఈ సంగతి మా డాడీకి తెలుసా?" అంది తెల్లబోతూ.

"కావాలంటే కనుక్కో. ఈ విషయమే కాదు. రేపు నా గురించి ఏ క్రొత్త నిజం నువ్వు కనుక్కున్నా అవన్నీ మీ డాడీకి ముందుగా తెలిసిన నిజాలే అని నువ్వు మరచిపోకు" అన్నాడు జగదీష్ నిర్లక్ష్యంగా.

వాసవి మనసు సిగ్గుతో కుచించుకుపోయింది.

"డాడీ ఇంత మోసం చేస్తారనుకోలేదు నేను" అంది వుద్వేగంగా. ఆ వెంటనే ఆమె మంచమ్మీద నుండి ఉరికి గబగబా డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ దగ్గరకెళ్ళి జుట్టు సరిచేసుకుని, నలిగిన చీరని సవరించుకుని పర్స్‌ని అందుకుని ముందుకి అడుగేసింది.

జగదీష్ "ఎక్కడికి?" అన్నాడు అయోమయంగా ఆమె వేపు చూస్తూ.

వాసవి అతనివేపు నిర్లక్ష్యంగా చూసి "డాడిని అడగటానికి" అంది.

"హాస్పిటల్లోనా? నువ్వు చదువుకున్నావేగానీ కామన్ సెన్స్‌లేదు" అన్నాడు జగదీష్ సీరియస్‌గా.

వాసవి అతని మాటలకి బుసకొట్టిన పామయ్యింది.

"కామన్‌సెన్స్ కడుపు మండిన వాళ్ళకి కామన్‌సెన్స్, మేనర్స్, డిసిప్లిన్ తెలియవు. అవన్నీ ఒడ్డున కూర్చున్న మీలాంటివాళ్ళకి" అంది.

"నువ్విప్పుడు వెళ్ళడానికి వీల్లేదంటున్నాను" అన్నాడు జగదీష్ కోపంగా.

"ఆమాట చెప్పడానికి మీరెవరు?" వాసవి తల యెగరేస్తున్నట్లు అడిగి గడపదాటబోయింది.

జగదీష్ మెరపుదాడి చేస్తున్నట్లు ఆమె ముందుకొచ్చి అడ్డంగా నిలబడ్డాడు.

వాసవిలో ఉద్రేకం వరద మట్టంలా పెరిగిపోతోంది.

ఆమె అతనివేపు పగబట్టిన నాగినిలా చూసి "మర్యాద నిలబెట్టుకోవాలని ఏమాత్రం అనిపించినా అడ్డం లేవండి" అంది.

జగదీష్ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు.

"నేనెవరిని అడిగావ్ కదూ. ఆ సంగతి చెప్పాలిగా" అంటూ దగ్గరగా వచ్చాడు.

వాసవి అతనివేపు అయోమయంగా చూసింది.

అతను అమాంతం ఆమెనెత్తుకుని వాసవి గింజుకుంటున్నా వదలకుండా గదిలోని మంచమ్మీదకి విసిరినట్లు పడేసాడు.

వాసవి ఊహించని ఈ ఆకస్మిక చర్యకి నివ్వెర పోయినట్లయింది.

ఆ వెంటనే పైకి లేవబోయింది.

జగదీష్ ఆమెని లేవకుండా అదిమి పట్టాడు.

అతని పెదవులు ఆమె ముఖాన్ని గాఢంగా స్పర్శిస్తున్నాయి.

వాసవి ఒకలాంటి అయిష్టతతో అతన్ని నెట్టేయడానికి పయత్నిస్తోంది.

ఆమె తనకి తెలియకుండానే అతన్నొక శత్రువులాగా భావించి ఉక్కిరిబిక్కిరవుతోంది.

"నా చేతగాని తనమో మంచితనమో అలసత్వమో నేనెవ్వరో నీకు తెలియకుండా చేసింది కదూ" జగదీష్ ఆవేశపడుతూ.

"ఏవిటిది బ్రూట్‌లా వదలండి" వాసవి పెనుగులాడుతోంది. వాసవి గింజుకునే కొలది అతని పట్టు ఎక్కవవుతోంది.

"సార్" తలపు టకటకలాడింది.

జగదీష్ వినిపించుకోలేదు.

"సార్" తలుపు బాదిన శబ్దం హెచ్చయ్యింది.

"నేన్సార్ అనంత్‌ని"

అతని గొంతువిని ఆమె బిగుసుకున్నట్లయింది.

జగదీష్ మాత్రం ఆమెని వదల్లేదు.

"ప్లీజ్ గెట్ ఎవే" అన్నాడతను కటువుగా.

అవతల కాస్సేపు నిశ్శబ్దం.

"సారీ సార్, అతను.. బలరాం మళ్ళీ వచ్చాడు"

జగదీష్ షాక్కొట్టినట్లు వాసవిని వదిలేసి మంచమ్మీదనుండి క్రిందకి ఉరికినట్లు దిగాడు.

అతను తలుపువేపు వెళ్తూ వెనక్కి చూసాడొకసారి.

వాసవి వడలిపోయినట్లు జాలిగా కనిపించిందతని కళ్ళకి. "సారీ కాని నువ్వు హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళి ఆయన్ని ఇరిటేట్ చేయకు. ఆయన రేపు యింటికి వస్తున్నారు. నీ అనుమానాలన్నీ తీర్చుకో ఈ నాలుగ్గోడల మధ్య నువ్వెలా బిహేవ్ చేసినా సహిస్తాను. కానీ రోడ్డు మీద మన యింటి పరువు చర్చనీయాంశం కావడం నేనిష్టపడను" అతను తలుపు తీసుకుని వెళ్ళిపోతుంటే చిత్తరువులా చూసింది వాసవి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments